

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/280/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118226801
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118226801.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: S., v konaní právne zast. Mgr. Martinom Hurtišom, advokátom, so sídlom AK v Prievidzi, Ul. Matice slovenskej 17, proti povinnému: V., vedenej súdnym exekútorom, JUDr. Ladislavom Ďorďovičom, so sídlom Mierové námestie 1, 911 01 Trenčín, pod sp. zn. 239EX 130/2018, o vymoženie zameškaného výživného vo výške 4 498,90 Eur a bežného výživného, o sťažnosti povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, sp. zn. 76Ek/280/2018 zo dňa 29.10.2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 29.10.2018 rozhodnutie, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Ním sa povinný domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že podľa dohody uzavretej s matkou oprávneného mal prispievať na výživné sumou 230 Eur a matka oprávneného mu bude zasielať sumu 223 Eur na splátku jej úveru. Úver však spláca povinný a na výživné v prospech maloletého dopláca len rozdiel vo výške 7 Eur. Súd schválil rodičovskú dohodu medzi ním a matkou oprávneného a preto mal za to, že plnením na úver s doplatkom 7 Eur na maloletého (čo dokopy činí 230 Eur) plní svoju povinnosť uloženú mu exekučným titulom. Vyšší súdny úradník po preskúmaní návrhu povinného uviedol, že exekúcia sa vedie na podklade vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozhodnutie Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/26/2016-22 zo dňa 07.07.2016, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 20.07.2016. Vo výroku exekučného titulu nie je uvedená povinnosť oprávnenej prevziať na seba zodpovednosť za splácanie úveru. Z rodičovskej dohody medzi matkou oprávneného a povinným vyplývalo, že povinný sa zaviazal na plnenie výživného na maloletého a matka oprávneného na prepísanie stavebného sporenia (v návrhu uvádzaného aj ako „úver“). Podľa vyššieho súdneho úradníka uzavretá dohoda nemá vplyv na exekúciu, pretože ide o mimosúdne vysporiadanie ich vzťahov, ktoré navyše nie je premietnuté v právoplatnom a vykonateľnom rozhodnutí súdu. Podľa exekučného titulu je na úhradu výživného zaviazaný povinný vo výške 230 Eur, a preto len on má povinnosť uhradiť celé výživné, tak ako je priznané exekučným titulom bez ohľadu na predošlú dohodu medzi matkou oprávneného a povinným. Z predložených dôkazov mal za preukázané, že výživné plní len vo výške 6,74 Eur namiesto 230 Eur. Inštitút plnenia výživného a platenia za úver sú dva rozličné úkony. Pokiaľ povinný uhradza pravidelne sumu 223 Eur za predmetný úver, plní tým len svoju povinnosť, nakoľko je úver vedený na jeho meno. Uvedená suma nie je a nemôže byť náhradou za plnenie vyživovacej povinnosti, ktorá je z rozhodnutia súdu chápaná ako ďalšia povinnosť povinného. Exekučný súd nie je oprávnený posudzovať údajný dôvod nezahrnutia celej rodičovskej dohody do výroku predmetného rozhodnutia. Pokiaľ má povinný dôvod sa domnievať, že zo strany oprávnenej došlo ku konaniu v rozpore s dobrými mravmi, napr. z dôvodu neprepísania úveru na svoje meno, čo v konečnom dôsledku síce vyplýva z rodičovskej dohody, avšak nie z exekučného titulu a neúmerne zaťažilo povinného po finančnej stránke, ten sa môže napr. obrátiť na všeobecný súd so žiadosťou o zníženie výživného priznaného exekučným titulom. Vyšší súdny úradník z predložených dôkazov zistil, že povinný neplnil povinnosť mu uloženú exekučným titulom, podanie návrhu na vykonanie exekúcie bolo dôvodné a povinný preto musí strieť

exekučné konanie, ktoré sám zapríčinil nepravdivými úhradami, v dôsledku čoho došlo k nedoplatku na výživnom. Výživné je opakujúce sa mesačné peňažné plnenie, ktoré má spotrebný charakter, a ktoré je povinný platiť rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Spotrebný charakter výživného znamená, že výživné musí byť nielen pravidelné, ale musí byť uhradené aj v presnej výške. Nakoľko povinný neplnil povinnosť uloženú mu exekučným titulom v stanovenej výške tým, že uhradil oprávnenému výživné len vo výške necelých 7,-Eur (6,74 Eur aj to nepravdivé) namiesto sumy 230,-Eur, vzniklo tak oprávnenému právo domáhať sa uhradenia zvyšnej peňažnej čiastky súdnou cestou, čo oprávnená aj využila.

2/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote povinným podaná sťažnosť. S rozhodnutím súdu nesúhlasil. V čase, keď sa s oprávnenou dohodli o čiastke na vyživovacu povinnosť ich syna, bol Okresnému súdu Prievidza doložený návrh matky oprávneného. Na tento návrh reagoval so súhlasom, no jeho súčasťou bola aj dohoda medzi ním a matkou oprávneného, kde bolo jasne a zreteľne uvedené, že s čiastkou 230 Eur súhlasil s tým, že bude akceptovaná dohoda, ktorá bola medzi nimi podpísaná. Ak by nedošlo k obojstrannej dohode, určite by nesúhlasil s výživným 230 Eur, nakoľko mu to jeho príjem nedovoľoval. V čase konania o výživnom nepracoval a príjem nemal žiadny. Bol práceneschopný z dôvodu operácie, ktorú skutočnosť vie preukázať. Matka oprávneného mala o tom vedomosť a preto trvala na dohode. V rozhodnutí súdu bola nebola uvedená dohoda v plnom rozsahu tak, ako bola predložená súdu. Ak by mal oprávnenému poslať 230 Eur, jeho matka by mu mala poslať 230 Eur späť za úver, čo k dnešnému dňu neurobila. Ak by posielal matke oprávneného sumu 230 Eur a platil aj úver vo výške 223 Eur, plnil by vyživovacu povinnosť na syna vo výške 453 Eur, čo si nemôže dovoliť ani toho času a nemohol si to dovoliť ani vtedy. Naďalej trval na tom, že zo strany matky oprávneného došlo k podvodu voči nemu. Sama matka oprávneného trvala na tom, aby jej výživné neposielal, ale platil za ňu úver. Doposiaľ mu neposkytla účet na posielanie výživného. Od rozhodnutia súdu, ktoré bolo 7.7.2016, prebehli ďalšie pojednávania vo veci stretávania sa s maloletým, kde matka oprávneného nespomenula, že by si vyživovacu povinnosť neplnil alebo zanedbal. Stretávali sa s mediátorkou, ktorej potvrdila, že vyživovacu povinnosť si povinný plní, čo bolo aj súčasťou mediačnej dohody. Matka oprávneného čakala 2 roky, kým nevypršala premlčacia doba na úvere a až potom iniciovala voči nemu exekúciu. Jej konanie bolo vedomé a naplánované. Súd rozhodol bez možnosti jeho obhajoby resp. vypočutí svedkov. Preto žiadal súd o vytýčenie pojednávania, kde by mohol obhájiť seba a svoje meno, a bol by rád keby súd zistil z akého dôvodu oprávnená čakala 2 roky a neriešila to skôr. Navrhol predvolať svedkov, ktorí boli prítomní pri ich dohode a dokonca aj svedka jej kamarátku, ktorej od začiatku hovorila, čo plánuje a ako ho chce zničiť. Taktiež sa môžu k veci vyjadriť aj mediátorky, ktoré s nimi sedeli a o všetkom mali vedomosť.

3/ Sťažnosť povinného považoval oprávnený za neopodstatnenú. Zotrvával na svojom vyjadrení zo dňa 22.5.2018. Matka zastupuje maloletého v tomto konaní a z pohľadu oprávneného je úplne nepodstatné aký má otec úver. Je potrebné brať na zreteľ súdne rozhodnutie, ktoré je právoplatné a zaväzujúce platiť výživné pre maloletého. Za absurdnú považoval skutočnosť, že pre úver otca v stavebnej sporiteľni, nebude mať maloletý nárok na výživné, a to až obdobia kedy sa bude vedieť sám živiť. Vzhľadom k hore uvedenému navrhol pokračovať v exekučnom konaní.

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ako aj vyjadrenia oprávneného a ďalších písomností nachádzajúcich sa v elektronickom exekučnom spise sp. zn. 76Ek 280/2018, sudca konštatoval, že bola podaná včas, no nie je dôvodná.

9/ Exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/26/2016-22 zo dňa 07.07.2016. Ním bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej bol otec (povinný v exekučnom konaní) povinný s účinnosťou od 01.07.2016 platiť na výživu oprávneného mesačne sumu 230 Eur, k rukám matky, mesačne vždy vopred, najneskôr do posledného dňa kalendárneho mesiaca.

10/ Návrhom na vykonanie exekúcie sa oprávnený domáhal vymoženía zameškaného výživného ku dňu podania návrhu (05.02.2018) vo výške 4 498,90 Eur a ďalej bežného výživného vo výške 230 Eur mesačne. Uviedol, že povinný mal od 01.07.2016 začať platiť výživné. Toto platil čiastočne vo výške 6,74 Eur od novembra 2016 až po súčasnosť s tým, že peniaze zasielal až 10. dňa v mesiaci.

11/ Dôvodom zastavenia exekúcie mala byť podľa povinného skutočnosť, že s matkou oprávneného uzavreli dohodu, ktorou sa on zaviazal prispievať na výživu maloletého oprávneného v sume 230 Eur mesačne a matka oprávneného mala splácať úver vo výške 223 Eur. Nakoľko matka oprávneného neplatila uvedené splátky úveru, mal za to, že svoju vyživovaciu povinnosť si splnil tým, že uhradil doplatok vo výške 7 Eur mesačne na výživné a zvyšnú sumu (223 Eur) poukazoval na splátky úveru.

12/ Nárok na výživné a vyživovacia povinnosť vyplývajú priamo zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine. Právne predpisy, ktoré upravujú výživné majú kogentnú povahu. Preto nemôžu byť menené dohodou medzi oprávneným a povinným, pretože z hľadiska oprávneného ide o neodňateľné osobné právo a z hľadiska povinného o povinnosť, ktorá nemôže byť obmedzená ani vylúčená. Také právne úkony by boli neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože by odporovali zákonu, a to tým jeho ustanoveniam, ktoré zásadne stanovujú podmienky a rozsah či trvanie vyživovacej povinnosti. Výživné je potrebné vždy plniť. Nie je možné dohodnúť ďalšie podmienky, po splnení ktorých bude výživné plnené, a nie je možné viazať plnenie výživného na splnenie povinnosti osoby oprávnenej, hoci by aj šlo o povinnosti, ktoré majú svoj základ v zákone. Neplatnými by boli aj dohody, ktorými by sa oprávnený zaväzoval vrátiť čiastky vynaložené na výživné, pokiaľ by to bolo v rozpore s ustanoveniami zákona o rodine (R 86/67).

13/ Na základe uvedeného treba konštatovať, že zo zhodných tvrdení účastníkov konania mal súd za preukázané, že povinný si neplní vyživovaciu povinnosť v rozsahu dohody schválenej súdom, t.j. vo výške 230 Eur mesačne. Úhradu výživného nie je možné podmieňovať splnením povinnosti zo strany matky oprávneného platiť splátky úveru. Vyživovacia povinnosť bola určená otcovi v prospech jeho maloletého syna a nie vo vzťahu k matke oprávneného. Pri platení výživného otcom (povinným) synovi (oprávnenému) ide o dvojstranný rodinnoprávny právny vzťah, v ktorom otec neprispieva matke na jej výživné, ale matka ako zákonná zástupkyňa len preberá platby výživného za syna (oprávneného), ktorý ako maloletý nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Povinný nemôže jednostranne započítavať splátky úveru na platby výživného určeného na maloletého, nakoľko to zákon o rodine zakazuje (§76 ods. 2 zákona o rodine). Ako nepravdivé sudca vyhodnotil tvrdenie povinného o tom, že ak by platil okrem úveru aj výživné na maloletého v dohodnutej výške, platil by dvojnásobné výživné. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§62 ods. 5 zákona o rodine), a len platby, ktoré povinný zasiela oprávnenému na jeho výživu, možno považovať za platby výživného. Splácanie úveru nemožno zamieňať s platením výživného, pretože ide o dva rozdielne inštitúty. Vzťah týkajúci sa úveru svojou povahou nie je vzťahom založeným zákonom o rodine, ide o občianskoprávny, resp. obchodnoprávny vzťah, pričom ak sa rodičia oprávneného aj dohodli, tak platnosť takej dohody nemôže byť posudzovaná podľa ustanovení zákona o rodine. Ak má povinný otec za to, že matka porušila dohodu o tom, že prevezme úver, musí sa domáhať svojho práva na súde v občianskoprávnom konaní. Exekučné konanie je vykonávacím konaním, v ktorom už súd nepreskúmava správnosť exekučného titulu. Jeho cieľom je nútene vymôcť povinnosť uloženú v exekučnom titulu, ak si ju povinný dobrovoľne nesplnil. Preto sú námietky povinného o tom, že by sa súd mal zaoberať aj druhou časťou ich dohody, podľa ktorej mala matka platiť úver, považovať za irelevantné, nemajúce vplyv na vymáhanie výživného v prospech maloletého oprávneného. Nebol tak ani dôvod vytýčiť vo veci pojednávanie, prípadne vypočúť svedkov, ako navrhoval povinný.

14/ Pretože povinný nepreukázal, že by svoju povinnosť uloženú exekučným titulom riadne plnil, v dôsledku čoho nebol zistený dôvod pre zastavenie exekúcie, sudca považoval jeho sťažnosť voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 76Ek/280/2018 zo dňa 29.10.2018, za nedôvodnú a podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP ju v celosti zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.